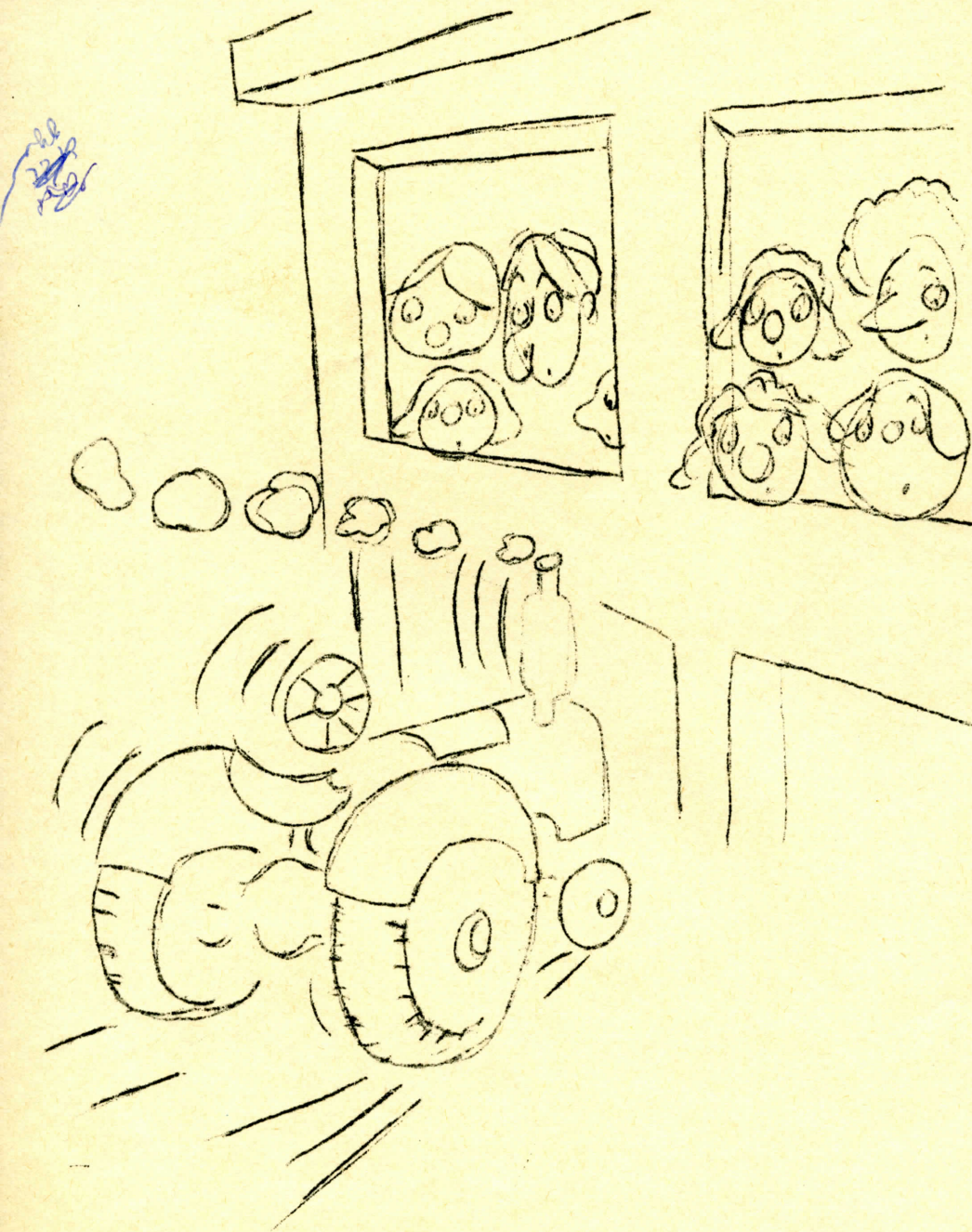

דברי הכפר

דברי הכפר
מס' 406
כפר הנשיא

2.5.75
כ"א באייר תשל"ה

ע ח פ ת י ח ת " ב י ת ה ר כ ב "

ב מ ר ת ף ה מ ח ס ן

ברכותינו הלבביות

1.

ימי הר לדת

* מענין מה חברים מוכנים לעשות כדי להגיע לכוהרות העתונות.... קחו למשל את החבר (לא אציין את שמו, אך הוא עובד בצאן ומדור מנסורה) שהחברטקטור בקרבת מגרש הטקטורים קפץ לרגע להנחות הנעליים. לטקטור לא היה סבלנות לחכות לבעליו, והחליט לטייל לבדו. הוא (הטקטור!) ירד בהפיר החלול המקיף את מחסן הבגדים, וסובל במאמציו לקצר דרך למכבטה ע"י עובדות המחסן שהזליקו את הנהג המופתע. אולי כדאי לקטור טקטור כמו כלב כדי להבטיח שיישאר במקום בו עזבנו אותו.....

* רפואה שלמה לאסתר ר' השוכבת באפת.

* לשריטה שעמדה במבחן נהיגה: כה לך יף

ימ"י - בישראל

שׁוֹשׁ דְּגֵרֶשִׁי אַפְשָׁטִין	9/5
אִינְבֵּגָה וְלֹר סֵגֶל	10/5
בַּעַה וְאַפְרִיִּם מַעִין	
אַסְתֵּר וְאַבִּי בָצֵר	

* ברוכים הבאים למספחת בילגור: ששבה אלינו לאחר תקופת השתלמות בקנדה.

* אלפי יצא למסע מכירות השבוע ומקווה לחזור עם ספר הזמנות מלא.

* בשבוע הבא יוצאות 4 כיתות לכוונים שונים - עירוני לגליל התחתון, הוחית לכוון החוף, הרמון לבקעת הירדן והירדן לדרום. בלוי נעים לכולם!!

חכמית ליל שבת

מקום: חדר האכל

שעה : 9.15

נולד : חכנית לאחד במאי -

(ראה פרטים בעמוד הבא)

* לפני שבוע בקרו אנחנו קבוצת
סטודנטים מהאוניברסיטה בירושלים
(ראה כתבה בגליון זה). השבוע יבקר
הגרעין כולו על מנת להכיר את החברה.
בשבוע הבא יבקרו במעין ברוך ולאחר
בקורים אלה יתחילו לרוץ בעתידם.

2.

יום ששי - משפט על הסוציאליזם
 = = = = =

לאחר האחד במאי - בא יום הדין בשנים במאי - משפט אשר
 בו מואשם הסוציאליזם בכך שבכשל בהבאת פתרון לבעיות האנושות.

שופט בית המשפט - מיכאל כהן
 קטגורים - פרימוט, חצור
 סנגורים - פלמה, גולן

יופיעו 3-4 עדים בשם התביעה - כולל מזכ"ל קולחוז
 מברית המועצות, ומספר דומה של עדים מטעם ההגנה לאחר שמיעת
 העדים ובאומי החברים המלומדים - יתן חבר-המושבאים של 12
 אנשים ישרים וכנים את פסק הדין.

המשפט יתחיל ב- 9.15 בדיוק (בבחירת חבר המושבאים)
 והקהל מתבקש לא לאחר לפתיחת המשפט. הכניסה לבית המשפט
 תהיה דרך הדלתות החיצוניות של חדר האוכל (ולא דרך דלתות
 הדלפק).

מיד לאחר המשפט, יוקרן סרט קטור לבושה - של צ'רלי
 צפלין "זמנים מודרניים" (בתקווה שיגיע).

קולין

סטודנטים

כפי שיצחק גולן סיפר למזכירות לפני שבוע היתה למסקנה
הזדמנות לארח משלוחת בת ארבעה סטודנטים של גרעין המחפש קיבוץ.
בגלל יוזמתו של יצחק, חברי הגרעין הגיעו אלינו וכמו כן יצאו
עוד ארבע משלחות לקיבוצים אחרים באותו היום.

דוד דבולט לקח על עצמו את אחריות הביקור ודאג למצוא מארחים
לאורחים. הזוגות הצעירים נעברו לבקטתו וקבלו את החברה לבתייהם
וטיפלו בהם בחום וברוח טובה.

בשבת בבוקר יצחק טייל ושוחח איתם. אחר ארוחת הצהריים אנשי
המשלחת באו אלי ודיברו עם קבוצת צעירים בגילי.

לפני צאתם בחזרה לירושלים הם נפגשו אצל צביה ויוסי ושאר
בני חברתם וכך שמעו מכל הצדדים.

כל מי שדיבר איתי על אותו הביקור התלהב מהפגישה. מצאנו
כאן סטודנטים צעירים, רציניים בעלי רצון עז לסיים את הלימודים
ולהשתקע בקיבוץ צעיר ברוח ואם אפשר בגוף. הם מבינים שקיבוץ
ממש חדש לא יוכל לקלוט אותם היות וכל הצעירים עוד חייבים
גיוס מלא ולכן יזדקקו לטיפול מתמיד מבית מבוטס. כפי הנראה
רובם אינם מעוניינים לעבוד במקצועותיהם ורוצים לעבוד בחקלאות.
הם כעת מובים כ-25 חברים ביניהם כמה זוגות ומקווים להגיע
למספר של 50.

נציגי המשלחות ידווחו לכלל חברי הגרעין על הביקורים ואז
יהיה עליהם להחליט על יעדם. אם נזכה אנחנו לקבל את הצעירים
האלה כמועמדים, אני מרגישה שעתידנו מובטח. יחד עם זה אני
מוכרחת להוסיף שהביקור היה מוצלח רק הודות לטיפול הנאמן
שהעניקו כל הכרוכים בדבר.

4.

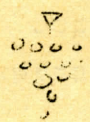
לכל חברי המשק

הבנו מזמינים אתכם לארוחת ערב שתתקיים
ביום ראשון 4/5/75 בניצוח בנות י"א, במגמת
כלכלת בית. הארוחה תכלול צורות טובות של
בישול בתפריט מגוון.

בואו ותהנו

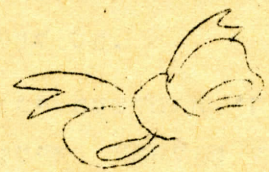
בתיאבון

ו ר ד

מזל-טוב והרבה נחת
לצפורה ושאול
ולדודות החדשות,
בהולדת בן
לאבריל ודני.

(מדברי אלפי בקבלה שבח לפני שבוע)

חברים, ילדים ואורחים בכבודים - השבוע הוא שבוע הייצוא, ואנחנו, מפעל "הנורבים" הוזמנו לקבלת פנים אצל בטיא המדינה, שם קבלנו את התואר "יצואן מצטיין לשנת 1974 מעבף המתכת". זה כבוד גדול והישג גדול ואנו מקווים שהמפעל ימשיך על דרך המלך וילך מחייל אל חייל.

בשנת 1974 עשינו ייצוא בסך \$ 1,370,000 שמתבטא בכסף ישראלי מלפני הפיחות בסך 8,222,000 ל"י. לא סכום קטן זה, ולפי דעתי אף סכום רציני!

המספר הזה מראה גידול של 130% במשך השנתיים האחרונות. מה שחשוב מעל הכל, הוא שכפר הבטיא עשה את המאמץ הזה ועזר למדינה במידת מה לאזן את מאזן התשלומים.

לפי דעתי הצלחה זו תלויה בהרבה באנשים היושבים פה הערב - כמו סימון בחדר הכלים, יצחק במחסן, חיימקה ובנו בבית היציקה, לוי וצפורה בהנהלת חשבונות ובלי ספק אילזה במחלקת הייצוא.

לא פחות תלויה ההצלחה בעזרה ההדדית שקבלנו ממוסדות המשק.

ובעצם תלויה הצלחה זו בכולנו היושבים פה הערב - אלה שעבדו במפעל, אלה שעובדים במפעל ואלה שיעבדו במפעל. בגלל זה, חברים, אני מציע להרים כוס, ובגיד מזל טוב ויישר כוח, ובשמה לחיים.

ענין לחן

הפזמון

לא פעם טואל אבי את עצמי מהי הרגשות של בן קיבוץ החוזר מן הצבא. מה חש בחזר כזה, לאחר שלוש או יותר שנות חייו בהן היה לגבר, בהן נפגש עם החברה הישראלית ובעיותיה, מילא תפקידים ומשימות, עבר אולי את מבחן האימה והדם.

הנה הוא חוזר הביתה, אל הסדר והארגון, הארוחות ליד השולחן שלוש פעמים ביום, הסרט כל שבוע... במקביל לבוחיות, לתקציבים הברשמים אוטומטית, באות הדאגות הקטנות והגדולות והתכניות לעתיד. בשלב זה, נפגש הבן החוזר עם המערכת הסבוכה של בוגרים, עקרונות, החלטות ותקבולים שלבו. אולי לבו, החברים, כל זה מובן. הרי קיבלנו על עצמנו את המסגרת הזאת, עם היופי והצדק שבה, ועם הקטנוני, הכובל והמגביל. כל אחד מאתנו עומד בה על-פי יכולתו, והאמת היא שאף אחד מאתנו אינו עומד בה באופן מוחלט.

אבל בסוף הזה, איננו בטוח שהבן מבחין כמה שחשוב מכל, הקיים בנו, ואינו בא לידי ביטוי הולם. על-כן טוב שנאמר זאת, ולו פעם אחת, בגלוי ובהירות.

יסלחו בא לי האנגלים קרי המזג והצברים הדוברים על רגע קט של רגשות יהודית: את הבן החוזר מן הצבא, אנו אוהבים בפש ומעריצים כגיבור. הוא צמח כאן מתינוק לפעוט שממנו, מבער מתארך לעלם מתולתל. ראינו אותו יוצא אל הבלתי בודע, ולבנו כוונץ. ראינו אותו חוזר מן הקרב, ורעדנו כשהוא הלך לשם שנית ושלישית. ראינו אותו - סוף סוף! - שב הביתה, ונשמנו לרווחה. ועכשיו אנו מתפללים שלא יצטרך ללכת טוב.

ואתה, בן חוזר, שמדברים אתך על חובותיך כלפינו, כשמסבירים לך את הנקטות שעליך להגיש לנו - זה חשוב, וזה נכון, כך אנו רוצים שתנהג - אבל פעם אחת רציתי לומר לך שמאחורי כל זה, ישנה אהבה שאינה תלויה בדבר.

החוקים שלנו, הנוהגים והתקבולים, כל זה משתנה מדי פעם. מה שקיים, יתקיים תמיד, וללא גבול, הוא אהבתנו.

הגליון האחרון של עלוננו היה
כה מלא קפוח ותסכול שהריני
מנסה ליעץ לאותם כותבים
טוביהם נגעו עד ללב. אם לא
יקבלו את העצה שכתב בהפסדם.

לכל מי שלא במנה על ותיקי
מנסורה או גרעין ה' (מציאה גדולה) אני מיעץ ליסד מסדר חדש-
למשל חל"ל (חברים למען הלול) או בוגרי המכון למדריכי חוץ
לארץ או תפס"ל (תושבי פדס סעיד לטעבר) זה לא משנה אם עבדת
בלול, או היית במכון הב"ל או גדת נפוחס סעיד או לא, העיקר
הוא להשתייך. וזכרה צעירים, אחרי שיקברו את ותיקי מנסורה
וחברי גרעין ה' תוכלו לבלבל את המה על מה שאתם עשיתם.
טבלנות זה רק יקח 50 שנה.

אם מי שהוא מתעטש או מכריז על זה שיש לו יום הולדת
עצמי היא להתעלט מזה לגמרי. קודם כל, כל ה"לבריאות ו"אסותא"
זה סתם בסיון למביעת עין הרע. וביחס לעין הרע - או שיש לך
או שאין לך. אני נגד לפייס את השדונים. בתחיל אם פיוס ולפני
שבוכל להגיד "במקום בבקשה" הם ישבתו.
ביחס לימי הולדת: אחרי שילד עובר את הטלב שמעלים ומורידים
את הכסא עליו הוא יושב (עם ראש מסתובב ובטיה להקיא) אותו
מספר פעמים כשנות חיו הוא מעדיף טרק יתבו לו מתנות ויותר
על ה"מזל-טוב".

ובאשר לחברים שבאים לאסיפה רק לסעיף אחד ואחרי זה
בעלמים. זה לא בכון לומר שזה עלבון - זאת היא הדמוקרטיה
ואין ספק שהיא שיטה לא מועילה ביותר אבל האנושית היחידה
הקיימת. אמת שגיטת אותם החברים גובלת בזלזול אבל קשה לומר
שאני בעלב. מה שכן מדכא היא העובדה שיש נושאים כמו חיבון,
קליטה; בעיות בוער וכו' שלא זוכים לדיון באות כיוון שיש
רבים שלא רוצים לטמוע עליהם. אבל זאת החולשה של השיטה ויש
לברך על זה שבמשק זה האסיפה עדיין ממלאת תפקיד חיובי
ושעדיין משתתפים בה מספר לא מבוטל של חברים.

מול עיני עומד צעיר אפריקאי וטמו מ, בחור מסכן שבשלב מסוים בחייו חלה. משפחתו אומרת - משהו פיזיולוגי, אחרים אומרים - משהו נפשי.

המשפחה חפשה עבורו פתרון והפתרון נמצא: עליה! רופא המשפחה שיתף פעולה וחתם על כל המסמכים.

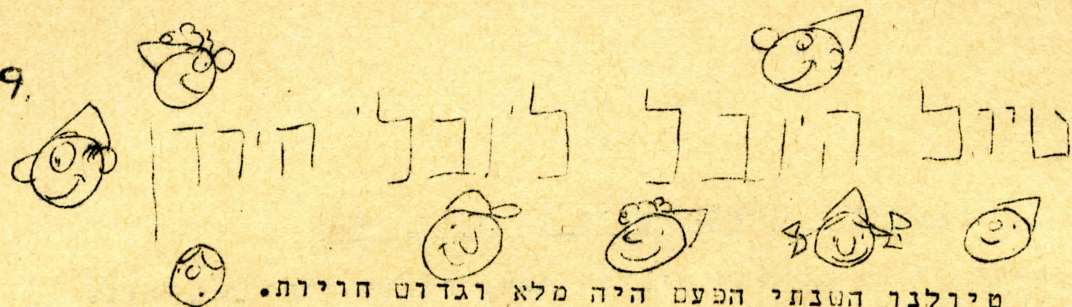
לאחר תקופה של כמה חודשים בארץ באלצה אמר לטוס ארצה ולהחזירו לדרום-אפריקה לאחר אשפוז במוסדות רפואיים כאן. מ. חזר לפורט אליזבט זמן קצר לפני שבסענו בדרכנו חזרה ארצה. כמו לפני בסיעתו גם עתה הוא הרבה לבקר אצלנו ולדבר על תכניותיו. אמר רמזה כמה פעמים שהיה טוב מאד עבורו לו יכול היה לבוא לגור אצלנו בקבוץ, ואנחנו בעדינות הסברנו לה מדוע הרעיון לא טוב.

גם כשחזרנו במשכה חליפת מכתבים בינינו, כלומר: מ. כתב שהוא רוצה לבוא להיות אצלנו בקבוץ ואנחנו התעלמנו ממכתביו. עד שלבסוף כתבתי לו מכתב ארוך, מפורט, אולי גם לא כל כך עדין, אבל ברור. ובזה תמה לגבינו הפרשה. בזכרתי בה השבוע בסמיכות לפרטת דוד פרוטר. לא, אבי לא מתכוננת לאמר שכל הדרום-אפריקאים הם מטורפים! חס וחלילה!

רק הרטור לי לספר עוד אנקדוטה קצרה. סיפר לנו שליח טפיל ביוהנסבורג על המלצה שכתב פסיכיאטר לגבי מועמד לעליה: לא מתאים לעליה - מתאים לקיבוץ. אומרים שהיום הוא כותב: לא מתאים לעליה - מתאים כאיש בטחון.

תמר וו.

9.

טיוטל היובל ל'יובל' הירדן

טיולנו הטובי הפעם היה מלא וגדוץ חירות.

קודם כל - תאונה ובלטון הילדים:

"נסענו לטבריה לקנות כרטיסים לאביה, ולחאליד (הנהג שלנו מטובא) ולאנ"ס היתה התנגשות קטנה אבל לא קרה שום דבר, האנ"ס לא רצה לשלם לנו."

בקרנו בתל-דן ובבניאס.

"מרב הסבירה לנו למה קוראים לבניאס ובניאס. פעם ליוון היה אל שקראו לו פן והערבים לא יכולים פ' אז הם אומרים ב' אז עד היום הזה קוראים למקום הזה בבניאס."

ביקור חטוף בוראדי עמוד, ארוחת בקר באמצע טיולת בטבריה - התרשמות ממשק אחר:

"לקחו אותנו לחדרים והסתכלנו על הטלביזיה ולכל הבתים יש טלויזיה פרטית%

שיט על הכנרת.

"ובנספינה היתה ילדה אחת שכל הזמן הרגיזה אותנו בגלל שהיא בעטה ולא נתנה לנו להסתכל על הי"ם."

נקודת השיא היתה בלי ספק הטיול בעמק בטחה - הליכה (ושחיה) בתוך נחל זאכי. הילדים וגם אנו לא נשכח חוויה זו! ולשם הסבר - הזאכי הוא נחל שמימיו זורמים מעל אבנים חלקלקות, גבהם עד לקרסוליים ולפעמים עד לברכיים. ישנה כמה בריכות קטנות שמימיהן מגיעות עד לכתפיים אן יותר. ילדינו החביבים החליטו משום מה ששכחו לחתות!!

הנה דיווחם:

"הלכנו בנחל עם מים קרים ובברכה אחת עמוקה דבי כמעט טבע במים והוא אמר: כוכבה-כוכבה וגם שהוא נפל אז הוא לא ראה את הכובע של עירית שנפל במים. ואחר כך הגדולים עזרו לאלה שלא יכלו לטחות, אז הלכנו במים שהיה להם אבנים חלקלקות. אז שחינו שוב במים עמוקים והגדולים עזרו לאלה שלא ידעו לטחות. ואז מרב הלכה לחפש דרך להמטיף אבל מצאנו דרך במים וזה היה קשה לילדים, אז הלכנו דרך קוצים וזה לא היה נעים ללכת בגלל שהיה שם פטל. אז איתי אמר "אנחנו נאבדנו - אתם מסכימים לישון פה? אז היו כמה ילדים שהאמינו מה שהוא אמר ואז ראינו את האוטואים והלכנו לאוטר".

מי שעדיין לא ביקר בעמק בטחה ועבר ברגל את אחד היובלים אנו ממליצים!! ובמיוחד עם כתת היובל.

הביאו לדפוס - המלווים למיניהם
ובעזרתם הפעילה של כתה א-ב.

לכל דבר ישנו מקום וזמן. לילדינו הקטנים והחמודים ישנו הרבה הזדמנויות בחייהם לרוץ, לבכות, להתרוצץ, לשחק לצעוק. מדוע גם בערב בחדר האכילה כאשר חברים ואורחיהם השונים רוצים לשבת בשקט ולאכול ארוחת הערב באווירה רגועה?

איך ערשיינט איר זעה? כל כך פשוט!

או שמשפחות ברוכות ילדים קטנים גומרים לאכול עד 6.45 בחדר האכילה המשותף או שהן לוקחות את האוכל לדירותיהן. האם ישנה דרך אחרת חוץ מלהכריח את החברים לאכול בבית?

מ ש ה

מקדמות ישיבה לקבלת שבת

עד סוף החודש יכבסו ויצאו כמה חברים ולכן
נצטרך לעשות כמה שינויים במקומות הקבועים.
חברים המתבקשים להחליף מקומות יקבלו הודעה.

ע ט ז

ישיבת ועדת המשק מ-25/4/75

נוכחים: איבן, אריה ב., שארלי, יצחק ג., איזק, מיכאל כ., קולין, שמואל, זמי.

עמיד ביהול המפעל

מיכאל כהן הביא את בקשתו לסיים את תפקידו בתור מרכז המפעל אחרי 8 שנות פעילות. למעשה כבר לפני 3 שנים העלה את הבקשה אבל המטיף לתקופה נוספת. חברי הועדה קבלו באופן עקרוני את הטענות של מיכאל.

הוצע להקים תת-ועדה המורכבת מארבעה חברים. חבריה הם: שמואל, קולין, ג'ובי פרנק ואפרים מעין. תפקידה של הועדה להגיש הצעות לוועדת המשק.

החלפתו הזמנית של מרכז המשק

הוחלט ששמואל יחליף את זמי בתור מרכז משק מ-18/5/75 עד 2/6/75 באופן שמספחת בן-צבי יוצאת לחוץ לארץ.

החלטת הוועדה

נסייעות לחור"ל

הוחלט להפעיל את התקנון בעקבות החלטת האסיפה לאחר חדוש נסיעות לחור"ל.

האסיפה החליטה שתקרת הסכום שהחבר יכול לקבל היא לפי הסכום השווה ל-30 יום סיור מודרך בחור"ל. המינימום שהחבר יקבל הוא לפי כרטיס נסיעה בטיסה קבוצתית + הוצאות יומיות של \$6 ליום ל-40 יום. חברים שיסעו יפנו לוועדה ע"מ לקבוע את הסכום שיקבלו.

בחור לנסיעה לחור"ל השנה: מש' מעיין - חיים
מש' ליפשיץ
מש' שיין
מש' בן-צבי
צביקה

בגלל עומס עבודה במזכירות, פרסום רשימת החור לחור"ל התעכב. אתכם הסליחה.

ועדת החברה

ב י ת ה מ ש פ ט ה ע ל י ו ן
מ ח ו ז כ פ ר ה נ ש י א

לכבוד

תאריך: 20.4.75

י"א ק"ז

הנך מוזמן/נת להיות חבר/ה של חבר המושבעים במשפט "סוציאליזם נכשל
כפתרון לבעית האנושות", שתחקיים ביום ו' 2.5.1975 בבית המשפט של המחוז
(חדר האוכל של הקיבוץ), בשעה 9.00 בערב.

הופעתך חובה, אך ייתכן שתשחרר במקום אחרי בחירה סופית של החבר על ידי
עורכי הדין של הסניגורים והקטגורים.

נא לאשר את השתתפותך על ידי פתק בחא דואר של ג'נט פרימוסט.

בכבוד רב

..... ג'נט פרימוסט

..... מיכאל כהן
שופט המחוז

..... נא לשלוח מיד

128

PARENTS' PAGE

MAZAL TOV!!!!

5/5 Naomi Menzigorski

6/5 Robin Singerman

7/5 Debbie Hatzor
Elinoa Ney

8/5 Mick Ellman
Tuvya Eshtamoa

9/5 Yoppi Aptroot
Nurit Oren
Binyamin Yodaiken

10/5 Jean Waterman
Ilse Ben-Hanoch

11/5 Tamir Sprung

* * * *

9/5 Shosh & Gershie Epstein

10/5 Inge & Lou Segal
Noah & Ephraim Maayan
Esther & Avi Netzer

* It's amazing what people will do to get into the headlines! Take for example the chaver (who shall be nameless but he works with the sheep and comes from Scotland) who parked his tractor and popped into the shoeshop for a moment... The tractor got fed up waiting for him and decided to go off on its own! It did a quick nose-dive into the ditch surrounding the machsan, and was foiled in an attempt to take a short cut under the machsan to the laundry by the machsan staff, who raised the alarm. In future maybe we should tie up the tractors like dogs, to make sure they stay put!

* Gerry is off on a six-week course and will come back with the rank of Officer of the Home Guard.

* Best wishes for a speedy return home to Esther Rose, undergoing tests in Tsfat Hospital.

* Congratulations to Sarita on passing her driving test.

* Welcome home to Paul and Carole Bilgory and the children, back from Canada this week.

* Alfie is off for a month selling "HABONIM" to the world. He hopes to return with a full order book as usual.

* The meshek will be rather quiet this week - four classes are off on their annual trip.

MAZAL TOV!!!

To Zipporah & Shaul Samberg on the birth of their first grandson. (And to the two new aunties.)

INVITATION

Sunday's supper is being prepared by the girls of the Domestic Science Dept. of Kfar Blum Comprehensive School (Class 11). You are cordially invited to eat and enjoy.....

WHAT DO WE DO IN HATSOR?

Perhaps this short article will help you to understand a little of our work in Hatsor and why you see a carload of people going out twice a week from here to that townlet.

In the summer of 1973, we were invited by Mr Yaakov Maimon, an elderly gentleman who has devoted his free time during the last 25 years to bringing together the new olim and the older settlers of the country. This was done by encouraging people to go to the homes of the new settlers and help them with Hebrew, and through this, getting to know them and helping them generally. After we heard of this project, 6-8 chaverim decided to try and do something similar, and one Monday evening we set out, together with Yaakov Maimon, and were taken to various houses in Hatsor. The plan was to teach Hebrew to women, who because of the size of their families, never had time to learn the language. In order to free the mother from her usual chores, one chaver would look after the children while another would teach the mother.

Despite the interruption of the Yom Kippur War, we kept up contact and now for ever a year and a half have been visiting Hatsor weekly.

In addition to this form of teaching, or instead of it, some chaverim have started to take groups such as dance and movement, ceramics,, tennis, English; others sit in the Study Library and help children with their homework.

We have no doubt contributed and are contributing to the development of the town but the picture is by no means one-sided. Many of us have been fascinated to learn the customs and ways of Jews from another part of the world, and they have so much to teach us in the way they dispense hospitality, and celebrate the festivals. There is great warmth in their family life, and the links are very strong.

We are not the only kibbutz to be active in Hatsor. People come from Amiad, Mahanayim, Gadot, Ayelet Hashachar, and Mr Maimon organises soldiers in the area to help . in this way in their free time.

There are many projects under way in the town - a communal laundry where the women can meet over a cup of coffee while the washing spins round, a lending library for toys and games, a new Youth Centre. There is a shortage of young people living in Hatsor, to run these things, but we feel that with our help, much can be achieved.

Renee Cohen.